

Гео Милев

Сега е твърде късно,

сбогом...

Дневник

Сега е твърде късно. Сбогом.
(Защото много те обичам!)
Но няма в страст да те обича.
(Аз избледнял съм. Твърде много.)
Сега е вече късно. Всичко.
Денят. Нощта. И аз. И ти.
И закъснялата усмивка,
разляна в скръб из вазите
на твоя взор...

Безплодна вечер!
Сърцето ми не чака тайна.
(Аз или тази бледна вечер –
но бледнината е безкрайна!)
Разбирам. Зная. Няма тайна.
Сега е твърде късно вече.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Калина Григорова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11285>]